

Voor de glimlach van een kind

Een beschouwing over eenvoud

Kristin Vanschoubroek

Naar aanleiding van het vijfjarig bestaan van het vormingscentrum 'La Cordelle' in Cadzand schreven verschillende vrienden en sympathisanten op initiatief van uitgeverij Dabar-Luyten een beschouwing over eenvoud. Het boek werd tijdens de feestelijke viering op 15 september voorgesteld. Dit is de getuigenis van Kristin Vanschoubroek.

Twee jaar geleden werd ik oma. Helena noemt mij 'grootmoe'. Helena was een baby die karig was met haar glimlachjes en ik herinner mij hoe ik als kersverse oma grimassen trok en alle registers opentrok – ik zou op mijn kop zijn gaan staan! – om een glimlach bij haar uit te lokken. Van blijheid maakte mijn hart een sprongetje toen haar mondhoekjes naar boven krulden en uit haar oogjes vreugde straalde.

Hoe een mens voor zoiets eenvoudigs als de glimlach van een kind zijn uiterste best doet, de clown uithangt – waar ik overigens niet echt talent voor heb – en belangrijker dingen (?) opzij schuift.

Het zijn meestal heel eenvoudige dingen die mij innerlijk het diepst ontroeren: de warmte en het licht van de zon (daar kan ik zo van genieten), een zonsondergang aan zee (ik geraak dat maar niet moe, ook al verschilt de ene zonsondergang nauwelijks van de andere), het spel van de wolken en de lucht, ... Ook het bereiden van een gezonde, lekkere maaltijd (het vraagt veel werk die klaar te maken in vergelijking met de tijd waarop die verorberd wordt, en toch), een kus of knuffel van mijn huisgenoten, een blik van verstandhouding van een vriend, ... het zijn eenvoudige geschenken met veel waarde!

Maar ook van moeilijke opdrachten kan ik genieten als ik er met mijn volle aandacht bij aanwezig ben en ze in eenvoud uitvoer. De meest ingewikkelde klus wordt immers eenvoudig als ik die stap per stap en met aandacht ter harte neem. Misschien is dat wel de sleutel tot eenvoud: aandacht.

Maar precies hier kan het schoentje wringen: soms komt er zoveel op ons af dat we overrompeld raken en dat zelfs de meest eenvoudige dingen bezwarend zijn. Soms is ons hart belast, waardoor we niet de onbevengheid kennen die vereist is om eenvoudig te zijn.

Om eenvoudig te leven of te zijn moeten we daarom ons leven tot de essentie herleiden en ons bevrijden of onthechten van misschien wel heel toffe dingen of ervaringen. Het kan ook zijn dat we een innerlijke weg moeten gaan om wat als ballast op ons hart ligt te leren kennen, de diepere betekenis ervan te begrijpen en dan te kunnen loslaten. Daardoor kan de weg naar eenvoud soms via omwegen, kronkels en duistere wegen gaan. Doorheen de donkere krochten van de ziel ontluikt het heldere licht, de ware natuur van de mens, daar waar de eenvoud huist.

Een eenvoudig mens is hij of zij die leeft vanuit zijn ware aard, zijn ware natuur. Die mens heeft een open hart, is wie hij is en toont zich zonder pretentie of valse schroom.

Het toeval wil dat ik deze zomer een wens mocht doen: ik wenste meer eenvoud in mijn leven. Ter ondersteuning mocht ik een tarotkaart trekken: ik trok de dwaas, de nar! Daar kon ik mij in vinden. Eenvoud betekent voor mij: spelen met de rollen die het leven op mijn pad brengt. Mijn eigen streken en die van de mensen kennen en ze zien als een schouwtoneel, dat tegelijk de kans biedt tot ontmaskering. De waarheid zien en ze durven uitspreken omdat je weet dat de waarheid de mens dient. Ruimte geven aan je emoties omdat je weet dat ze kleur geven aan het leven en de weg zijn tot je diepste ziel. Je veilig voelen omdat je weet hebt van een grotere werkelijkheid die je omvat. De clown spelen om te bereiken wat je verlangt.

En zo kom ik weer bij grootmoe en Helena en wat een mens zoal doet voor de glimlach van een kind...

Eenvoud, meditatieve teksten

Dabar-Luyten, Heeswijk

Alleen verkrijgbaar bij 'La Cordelle', Mariastraat 45, NL 4506 AD Cadzand en Dabar-Luyten